

hovedet Repræsentantskabet havde haft Ret til at forpligte Banken overfor Staten med Hensyn til Oktrojen.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 6te Valgkreds (Aadal) har Ordet for en kort Bemærkning.

Aadal: Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) bebrejdede mig, at jeg havde udtalt, at Staten ikke kunde finde en sagkyndig Bankdirektion, hvis den overtog Nationalbanken. Det var ikke det, jeg udtalte, tværtimod fremhævede jeg kun de *politiske* Vanskeligheder, der var ved, at Staten overtog Nationalbanken. Den højt-ærede Minister gjorde jo ogsaa for et Øjeblik siden opmærksom paa, at det slet ikke altid er saa heldigt, at Staten griber ind i saa Henseende. Historien viser jo, at det i Udlandet, hvor større finansielle Forhold ere ordnede gennem Tidens Løb, har voldt meget store Vanskeligheder, naar Staten har grebet ind, hvorimod det har været mere praktisk, naar Ordningen er lagt i privates Hænder. Man kan naturligvis nok finde bankkyndige, det tvivler jeg ikke om; men det, jeg sagde, var, at man kunde af politiske Grunde tage Folk, som ikke vare saa fine Bankmænd, som de burde være — jeg tvivler ikke om, at hvis Socialdemokraterne fik Flertal, skulde de nok finde Bankmænd. Men det er ikke alene derom, det gælder, men det gælder om at finde virkelig kyndige Bankmænd. Naar jeg udtaler dette, betyder det slet ikke nogen Mistillid til Flertallet her, men det er kun af rent økonomiske Grunde, at jeg har fremsat denne min Anskuelse.

Jørgen Jensen: Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) understregede yderligere en Anke, som det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre) rejste i Formiddagsmødet mod Bestemmelsen i Lovforslagets § 14, fordi den kun giver Lov til at oprette Filialer, men ikke giver nogen Pligt. De gjorde det udfra den Betragtning, at det var forbundet med en hel Del Ulejlighed og ogsaa Bekostning for de Pengeinstitutioner, der have Sæde i de Byer, hvor Na-

tionalbanken ikke har Filial, at opnaa de Haandpantlaan, som det undertiden kan være nødvendigt at optage. Jeg er ikke vis paa, at en saadan Anke falder i Traad netop med dette Lovforslags Hovedbestemmelse. Hvis Meningen var i al Almindelighed at lette Pengeomsætningen for Befolkningen, var det en anden Sag, men selv da vilde jeg anse det for at være af mindre Vigtighed. Vi maa nemlig erindre, at i samme Grad, som Nationalbanken gaar til at oprette Filialer omkring i Købstæderne, i samme Grad og i samme Øjeblik tvinges disse Filialer af Selvopholdelsesdrift til at optage almindelige Bankforretninger. Naar dette Lovforslags Hovedbestemmelse fra de forskellige Sider er blevet karakteriseret som gaaende ud paa at betrygge Landets Udmøntning og Landets Finansvæsen i det hele taget, turde en saadan Bestemmelse neppe falde i Traad hermed.

Med Hensyn til Besværligheden og Bekosteligheden for lokale Pengeinstitutioner ved at opnaa Laan i Nationalbanken eller dens Filialer, naar de ikke have Sæde i de Byer, hvor de paagældende Pengeinstitutioner bo, vilde jeg for nogle Aar siden have givet det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds Ret, men min Erfaring som Sparekasseformand gaar rigtignok i Retning af, at i de sidste Aars Tid er det muligt at opnaa Laan i velfunderede Proviinsbanker paa nøjagtig samme Vilkaar som hos Nationalbankens Filialer mod saadanne Pengeeffekter, som Nationalbanken forlanger i Haandpant. Men selv om de paagældende skulde ønske at gøre Forretning med Nationalbankens Filialer, er i ethvert Fald den i Aarhus — maaske det gælder alle de andre — særdeles kulant. Naar det paagældende Værdipapir fremsendes, tilstiller Filialen Laaneforskrivningen til Underskrift, og naar de sendes tilbage, komme Pengene omgaaende. Det kan ske i Løbet af en fire Dage. Besværligheden og Bekosteligheden ere altsaa ikke saa overordentlig store, og en Rejse er absolut ikke fornøden.

Hvis jeg skulde nævne Betænkeligheder ved det foreliggende Lovforslag, skal det navnlig være overfor den Bestemmelse, der giver Ret til at udvide Aktiekapitalen til 50 Mill. Kr., og den, der giver Ret til